

CHÚA NHẬT XX THƯỜNG NIÊN-A

Ngày 14 tháng 8 năm 2011

49giayloichua.net

BÀI ĐỌC I: Is 56:1, 6-7

Bài trích sách Tiên Tri Isaia.

Đây Thiên Chúa Phán: “Hãy giữ luật và thực thi công bình, vì ơn cứu độ của Ta đã gần tới, và sự công chính của Ta sẽ thể hiện. Người ngoại bang theo Chúa để phụng sự Chúa và mến yêu danh Người, để trở nên tôi tớ Chúa, tất cả những ai giữ ngày Sabbat, không hề sai lỗi, và trung thành với giao ước của Ta, Ta sẽ dẫn chúng lên núi thánh và Ta sẽ cho chúng niềm vui trong nhà cầu nguyện, Ta sẽ nhận những lễ toàn thiêu và hiến tế của chúng trên bàn thờ, vì nhà Ta là nhà cầu nguyện cho mọi dân tộc.”

ĐÁP CA: Tv 66:2-3, 5-6 và 8

Đ. (4) Chư dân hãy ca tụng Ngài, thân lạy Chúa, hết thảy chư dân hãy ca tụng Ngài.

- Xin Thiên Chúa xót thương và chúc phúc lành cho chúng con, xin tỏ ra cho chúng con thấy long nhan Ngài tươi sáng, để trên địa cầu thiên hạ nhìn biết đường lối của Ngài, cho chư dân người ta được rõ ơn Ngài cứu độ. **Đ.**

- Các dân tộc hãy mừng vui và khoái trá, vì Ngài công bình cai trị chư dân, và Ngài cai quản các nước địa cầu! **Đ.**

- Chư dân hãy ca tụng Ngài, thân lạy Chúa, hết thảy chư dân hãy ca tụng Ngài. Xin Thiên Chúa chúc phúc lành cho chúng con, để cho khắp cùng bờ cõi trái đất kính sợ Ngài. **Đ**

BÀI ĐỌC II: Rm 11:13-15, 29-32

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Rôma.

Anh chị em thân mến, tôi nói với anh chị em là những người gốc dân ngoại rằng: Bao lâu tôi là Tông Đồ các Dân Ngoại, tôi sẽ tôn trọng chức vụ của tôi, nếu có cách nào làm cho đồng bào tôi phân bì, mà tôi cứu rồi được ít người trong họ. Vì nếu do việc họ bị loại ra, mà thiên hạ được giao hòa: thì sự họ được thấu nhận sẽ thế nào, nếu không phải là một sự sống lại từ cõi chết? Vì Thiên Chúa ban ơn và kêu gọi ai, thì Người không hề hối tiếc. Như xưa anh chị em không tin Thiên Chúa, nhưng nay vì họ cứng lòng tin, nên anh chị em được thương xót, cũng thế, nay họ không tin, vì thấy Chúa thương xót anh chị em, để họ cũng được thương xót. Thiên Chúa đã để mọi người phải giam hãm trong sự cứng lòng tin, để Chúa thương xót hết mọi người.

ALLELUIA: Mt 4:23

Alleluia, alleluia. Chúa Giêsu rao giảng Tin Mừng Nước Trời và chữa lành mọi bệnh hoạn tật nguyên trong dân. **Alleluia.**

PHÚC ÂM: Mt 15:21-28

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi ấy, ra khỏi đó, Chúa Giêsu lui về miền Tyrô và Sidon, thì liền có một bà quê ở Canaan từ xứ ấy mà kêu cùng Người rằng: “Lạy Ngài là con vua David, xin thương xót tôi: con gái tôi bị quỷ ám khôn cực lắm.” Nhưng Người không đáp lại một lời nào. Các môn đệ đến gần Người mà xin rằng: “Xin Thầy thương để bà ấy về đi, vì bà cứ theo chúng ta mà kêu mãi.” Người trả lời: “Thầy chỉ được sai đến cùng chiên lạc nhà Israel.” Nhưng bà kia đến lạy Người mà nói: “Lạy Ngài, xin cứu giúp tôi.” Người đáp: “Không nên lấy bánh của con cái mà vứt cho chó.” Bà ấy đáp lại: “Vâng, lạy Ngài, vì chó con cũng được ăn những mảnh vụn từ bàn của chủ rơi xuống.” Bấy giờ, Chúa Giêsu trả lời cùng bà ấy rằng: “Này bà, bà có lòng mạnh tin. Bà muốn sao thì được vậy.” Và ngay lúc đó, con gái bà đã được lành.

ƠN CỨU ĐỘ ĐƯỢC ĐẾN VỚI DÂN NGOẠI

Người Do-thái thời Chúa Giêsu coi tất cả những ai không có máu Do-thái đều là dân ngoại. Ngay cả những người có máu Do-thái, nhưng nếu bị tiêm nhiễm bởi những thói hư nết xấu của dân ngoại bang thì cũng bị liệt kê vào sổ dân ngoại như Samari chẳng hạn. Tuy nhiên người đàn bà Canaan ngoại đạo trong miền Tyrô và Sidon đã không sợ đến với Chúa để xin một ân huệ. Các môn đệ Chúa toan đuổi bà đi, vì bà có vẻ quấy rầy. Để thử đức tin của bà, ngay cả chính Chúa cũng toan đặt cản trở cho lòng tin của bà lúc ban đầu, khi bảo bà rằng sứ mệnh của Người là được sai đến với những chiên lạc nhà Israel (Mt 15:24) mà thôi, nghĩa là sứ mệnh của Người không đến với dân ngoại như bà.

Lúc đầu Chúa tỏ vẻ lãnh đạm, lại còn dùng từ ngữ không đẹp của thời đại mà ám chỉ về dân ngoại như là "chó" khi nói với bà: *Không được lấy bánh dành cho con cái mà ném cho lũ chó con (Mt 15:26)*. Thời bấy giờ người cận đông có thói quen dùng kiểu nói ám chỉ về dân tộc khác. Và người Do-thái ví dân ngoại như "chó". Từ ngữ "Chó" ở đây không mang ý nghĩa nhục mạ trong ngôn ngữ Aram như trong Việt ngữ. Và người đàn bà cũng tỏ ra tài khéo trong cách chơi chữ đối đáp, lặp lại chính kiểu nói chỉ về dân ngoại mà Chúa đã dùng: *Thưa Ngài, đúng thế, nhưng mà lũ chó con cũng được ăn những mảnh vụn trên bàn chủ rơi xuống (Mt 15:27)*. Lời đối đáp của bà có nghĩa là thừa nhận quyền ưu tiên của người Do-thái trong việc nhận lãnh ơn cứu độ và khiêm tốn sẵn sàng lượm nhặt những gì con cái sa thải để nhận một ơn huệ nhỏ bé Chúa ban cũng được vậy.

Thấy bà có lòng tin khiêm tốn và vững mạnh, Chúa lên tiếng ca ngợi đức tin của bà. Lòng khiêm tốn và đức tin bất khuất của bà khiến Chúa vui lòng và ban cho bà được toại nguyện: cho con gái bà được thoát khỏi quỷ ám. Dân riêng của Chúa có được cơ hội trước để nhận lãnh ơn cứu độ, rồi sau đó đến lượt dân ngoại. Bằng việc Chúa ban cho người đàn bà dân ngoại xứ Canaan có lòng tin được hưởng ân huệ, cho viên sĩ quan đội trưởng dân ngoại La-mã, cho người phụ nữ Samari dân ngoại ở giếng Giacóp, các môn đệ hiểu được sứ mệnh của Chúa bao quát hơn, rộng lớn hơn, không chỉ giới hạn về một dòng giống hay một dân tộc mà thôi.

Trước những biến cố này, đức tin vào Đấng Cứu Thế chỉ giới hạn đến một dân tộc Chúa chọn. Và sứ mệnh của Chúa là giảng dạy và chữa lành dân riêng của Người. Tại sao trước đó Chúa phải chọn một dân tộc làm dân riêng? Chọn một dân tộc làm dân riêng là để Chúa có cơ hội thử thách, luyện lọc và thanh tẩy họ, chỉ cho họ đường lối của Chúa và dạy họ sống thế nào để được gọi là dân riêng. Trong suốt dòng lịch sử Cựu Ước, nhiều lần dân riêng của Chúa đã tỏ ra bất trung, phản nghịch cùng Chúa, họ bỏ Chúa để đi thờ các thần ngoại lai. Tuy nhiên khi họ ăn năn sám hối, thì Chúa lại sẵn sàng tha thứ những lỗi lầm của họ. Thánh Phaolô là người Do-thái, nhiệt thành theo đạo Do-thái đến độ cuồng tín. Chẳng thế mà ông đã xin trát của quan toà để đi bách hại đạo mới là Kitô Giáo. Khi được ơn trở lại, thánh Phaolô đã nhiệt thành rao giảng đạo Kitô Giáo cho người Do-thái. Chỉ khi người Do-thái không chịu chấp nhận tin mừng Phúc Âm của đạo mới, thì thánh Phaolô mới tìm đến rao giảng giáo lý Phúc Âm cho dân ngoại mà thôi (Rm 11:31). Thiết tưởng câu chuyện Chúa thử thách đức tin của người đàn bà ngoại giáo phải dạy ta bài học về đức tin. Những cử chỉ khó chịu của các tông đồ, cộng thêm thái độ hồ hững của Chúa lúc ban đầu, cũng không làm nản lòng bà. Lời từ chối ban đầu của Chúa với người phụ nữ chỉ là hình thức thử thách đức tin khiêm tốn và lòng kiên trung của bà. Vậy để được đến với Chúa, người ta phải có lòng tin quả quyết như đức tin của viên đội trưởng ngoại đạo người La-mã. Ông còn tỏ lòng khiêm tốn, không dám mời Chúa đến nhà, mà chỉ xin Chúa phán một lời thì đầy tớ ông được lành mạnh (Mt 8:5-13). Đến với Chúa cũng cần đến phục thiện và chấp nhận sự thực như người phụ nữ ngoại đạo Samari. Người phụ nữ Samari lúc đầu tỏ vẻ khép kín khi gặp Chúa và trong cuộc đàm thoại với Chúa còn tỏ ra đánh đá nữa. Tuy nhiên chị ta cũng biết phục thiện và chấp nhận sự thực về mình, mặc dầu sự thật có làm đau lòng (Ga 4:7-42).

Đối với đạo cũ là đạo Do-thái thì ta cũng một thời bị coi là dân ngoại đạo. Bằng việc chấp nhận đức tin vào Chúa Cứu Thế và sống theo đường lối của Người, ta được trở nên dân mới được chọn làm dân riêng. Bài trích sách ngôn sứ Isaia hôm nay ghi lại: *Người ngoại bang nào gần bó cùng Chúa để phụng sự Người và yêu mến Thánh Danh, cùng trở nên tôi tớ của Người, thì Ta sẽ dẫn chúng lên núi thánh (Is 56:6a-7a)*. Lời ngôn sứ này ám chỉ về những người sẽ tìm đến Chúa để phụng sự, yêu mến Người và trở nên tôi tớ của Người, đều được Người đưa lên núi thánh.

Lời cầu nguyện xin cho được hưởng ơn cứu độ:

Lạy Chúa là Đấng ban phát mọi ơn lành, xin dạy con biết mở rộng tâm hồn đón nhận ơn lành của Chúa. Xin ban cho con một lòng khiêm tốn, một đức tin quả quyết của viên sĩ quan La-mã và người phụ nữ Canaan, để ơn Chúa có thể tác động tâm hồn con. Xin ban cho con một tâm hồn biết phục thiện, biết chấp nhận sự thực về mình: ưu điểm cũng như khuyết điểm của người phụ nữ ngoại đạo Samari hầu ơn Chúa có thể biến đổi và cải hoá tâm hồn con. Amen.

Lm John Trần Bình Trọng

